

ſamme Regjering Midler til at forſætte Regjerings Førelſe i endnu et Aar. Regjeringen havde maatte tænkt ſig, at det kunde blive ved at gaa ſaaledes; den har maatte anſet det for Viſdom ikke at opløſe Folkethinget, netop paa Grund af det gode ſaab, ſom den havde om en ſaadan Samvirken trods denne Udtalelſe af Miſtillid. Men Regjeringen overſaa efter min Mening en meget væſentlig Omſtændighed, ſom dengang forelaa, og det var, at der mellem de Mand, der gave den Midler til at forſætte Regjerings Førelſe for et Aar, ikke var ſaa ſaa, der udtalte, at hvis de gjentraf den ſamme Regjering — og den ærede Ordfører har jo udtalt, at Forſlagsſtillerne ogſaa have opfattet det ſaaledes — at hvis de traf de ſamme Mand med de ſamme Grundſætninger, og indtagende den ſamme Stilling lige over for Folkerepresentationen, vilde de ſtemme imod Finantsloven. Altsaa maatte Regjeringen have kunnet ſige ſig ſelv, at naar den ikke gjorde nogen Systemforandring, eller nogen Perſonalforandring, kunde det ikke være Andet, end at et Skridt ſom det, der her foreligger, eller et lignende maatte fremkomme. Hvad nu ſelve dette Skridt angaar, da har jeg, ſom det er bekjendt, ikke havt nogen Del dert, ſaaledes ſom det her foreligger, og det er først i Dag, at jeg har erfarede de Betragtninger, ſom have beraadet Flertallet til at gaa frem paa den Maade, ſom det har gjort. Det har ſærligledes glædet mig at høre Udviklingen fra den ærede Ordførers Side, ſaaledes at jeg kan ſige, at jeg i alt væſentligt kan ſlutte mig dertil, og iſær paa Grund af, at han ogſaa i Dag drog det Moment frem, at det var en Systemforandring, vi vilde, og at det perſonlige Spørgſmaal ikke var det Afgjørende. Efterat dette var fremkommet, var jeg aldeles enig med de ærede Forſlagsſtillere. Det her foreliggende Forſlag betragter jeg ſom en Gjenoptøvelſe af to Beſlutninger, ſom forelaa i forrige Rigsdagsſamling, og ſom jeg begge ſtemte for, af hvilke den ene ikke gik igjennem, idet den ikke fik Flertal. Jeg betragter det, der nu foreligger ſom en anden Form for at udtrykke den Tanke, der laa i Adreſſen til Kongen, og den ſamme Tanke, ſom laa i Regtelſen af Finantsloven for deres Bedkommende, ſom ſtemte imod den, og da jeg ſtemte for Adreſſen og imod Finantsloven, ſaa er det en Selvfølge, at jeg med velberaad Nu og efter at have havt en ſaa lang Overveieſestid, ſom Tilfældet har været, ikke har kunnet andet end ſlutte mig til det fremkomne Forſlag. Jeg havde tænkt paa at udtale et Par Ord om, hvad jeg troede, at der laa i Forſlaget, men efter at den ærede Ordfører ſaa fuldſtændig og klart har udviklet det, og det paa en for mig ſaa tilfredsſtillende Maade, at jeg ganſke kan ſlutte mig dertil, ſkal jeg ikke opholde Thinget med nogenſomhelſt Udvikling deraf. Den ærede Ordfører for Forſlagsſtillerne har blandt andet ogſaa udtalt ſig om den Skrivelse til Formanden, der ledſagede

Forſlaget til Beſlutning, hvori der var udtalt et beſteemt Tidspunkt, paa hvilket man vilde negte Finantsloven. Jeg ſkal ikke her indlade mig derpaa, det ligger jo ikke paa denne Maade til Forhandling; det blev imidlertid nævnt af den ærede Ordfører, og jeg vil kun i Overensſtemmelse med den Tanke, der blev udtalt af ham, ſige, at derſom Regjeringen vilde af Finantslovsforſlaget lade forſvinde Poſter, ſom dette Thing flere Gange har modsat ſig, og derſom den vilde optage Poſter, ſom vi ſaa længe have ſættet, derſom den i det ſele vilde gaa i den Retning med Henſyn til vor Stats finantielle Forvaltning, ſom dette Thing omſer, ſaa er det en Selvfølge, at jeg ſaaſremt Regjeringen havde givet et ſaadant Tilſagn, da ikke vilde være med til at negte Overgangen af Finantslovsforſlaget allerede ved 2den Behandling. Dette er aldeles ſikkert. Men paa den anden Side vil jeg indrømme, at jeg har den Tro om diſſe Mand, at de viſtnok ere ſaa gjennemøvede Politikere, at det ikke var til at vente, at noget ſaadant vilde ſke, og derfor antager jeg, at det er en Slags Vre, man har villet viſe deres politiſke Dygtighed, naar man har antydet noget ſaadant ſom det, der ſtaaer i den omtalte Skrivelse, at man har været af den Mening, at diſſe to Systemer, ſom her ſtaaer lige overfor hinanden, igjennem forſkjellige Repræſentanter, hver iſær var ſig ſaa bevidſt, at der ikke var nogen Mulighed for at tænke paa denne Overenskomſt. Det er dette, ſom jeg har tænkt mig kunde være Grunden til, at man allerede har udtalt ſig, ſom man her har gjort; men havde jeg havt nogen Del i denne Skrivelses Afſattelſe eller overhovedet kunde have havt nogen Indflydelse paa den, tror jeg, at jeg ikke kunde have været med til at viſe en ſaa ubegrænſet Vre lige overfor Miniſteriet. Dog, dette ſkal jeg ganſke lade ligge, idet jeg indſer, at man ikke ſkal fordybe ſig i Enkeltheder i et Tilfælde ſom dette. Der blev holdt et Foredrag af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ſte Valgkreds (S. S. Chriſtensen). Ja, hvad dette Foredrag angaar, da maa jeg ſige, at jeg har ſet en lignende Udvikling givet af en af Staten Lønnet Embedsmand i et Skrift og i Moſarittler. Han gjorde det meget fuldſtændigere og paa en noget mere ſkarp Maade end det ærede Medlem, og jeg ſkal kun, uden forøvrigt at gaa videre ind derpaa, bemærke, at det forekommer mig at være et Fingerpeg, at ſaadanne Lærdomme kunne udtales fra de af Staten betalte Embedsmand, hvorigjennem de ville indføre Berettigelsen af en Eneregjering uden Folkethingets Medvirkning. Jeg ſkulde ikke have nævnt dette, naar ikke denne Udvikling var fremkommet fra det ærede Medlem for Ribe Amts 1ſte Valgkreds. Den var ikke ſaa fuldſtændig ſom den anden Mand's Udvikling, jeg nævnte, men jeg tror, at den vilde i det væſentlige have ført til de ſamme Konſequentſer, og jeg vil kun ſige, at jeg netop er en beſteemt Modſtander af det Sy-